

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952569706128/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

med. Af samme Aarsag ere og alle vore prægtigste Bygninger Korthuuse. Et Pust! og de falde; men Himlen være lovet! Skaden er ikke stor! Med utrættelig Taalmodighed bygge vi nye, der atter ompustes, og saa fremdeles, til vi endelig blive søvnige, keede af Legen, og paa Mamas Vink med Haanden eller Riset gaae i vor Seng.

Om det var min alt for ubetænksomme Forelskelse, eller min Vens gruetsomme Vækken, eller det horaziske Uhyre, hvis Billede ved denne Leilighed stod mig omvendt for Øie, der meest sortnede mit Lune, er vanskeligt at afgjøre; men vist er det, at jeg intet Øieblik længer kunde holde det ud i Haven. „Halvtredsindstive Aar“ lispede Løvet, „Halvtredsindstive Aar“ smidskede Bækken, „Halvtredsindstive Aar“ hvidskede Fuglene – *Halvtredsindstive Aar* stod med store gothiske Schwabacher Bogstaver læsclig i Baggrunden af enhver Prospect. Det var utaaleligt.

Først da vi vare Haven af Syne, kom min Fornuft lidt efter lidt tilbage. „Du har taget Hovmestersken for Burggrevinden?“ sagde jeg – en Muelighed, som længe før havde burdet falde mig ind. Man finde det saa latterligt, som man vil, jeg havde i det Øieblik gierne givet alt hvad jeg eiede for et bekræftende Svar, saa meget zittrede jeg for et nægtende, og saa hiertelig var det mig om Frue Burggrevindens Ungdom at gjøre – deels paa mine egne, deels paa hendes, deels paa Havens, og deels paa Herr Burggrevens Vegne. „*De vare begge til Aars!*“ svarte man.

„Nu“, sagde jeg – med et Suk – „ligemeget! Hun er derfor ikke mindre *Friedbergs Erycine!* Sæt at hun ogsaa er een Dag over de Fem og Fyrretive, saa tæller dog Hymen endnu tre og fyrretive tusinde otte hundrede og sex og halvfierdsindstive af hendes Livs Timer i Amors Selskab. Og naar jeg betænker, hvad hendes Tilværelse skienkede mig i eet eeneste Minut (thi længer varte ikke min egentlige Henrykkelse, eller rettere *Oprykkelse* fra Foden over Beltet til Guldkorset – da hun dreiede om Hækken) naar jeg overveier hvad jeg i een Times blotte Anskuen vilde have vundet – saa er hin endnu frugtbare Periode i Grunden en Evighed. Det er desuden uafgjort om Høsten ikke er nok saa behagelig som Foraaret. Antallet af den berømte *Ninons* Tilbedere skal endog først have voxet yppigen paa hin Side de Halv-